

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat i d'ordre del EMPORDA para ferne tot Telog en una sola paraula.

Preus de subscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.

atrasat 20

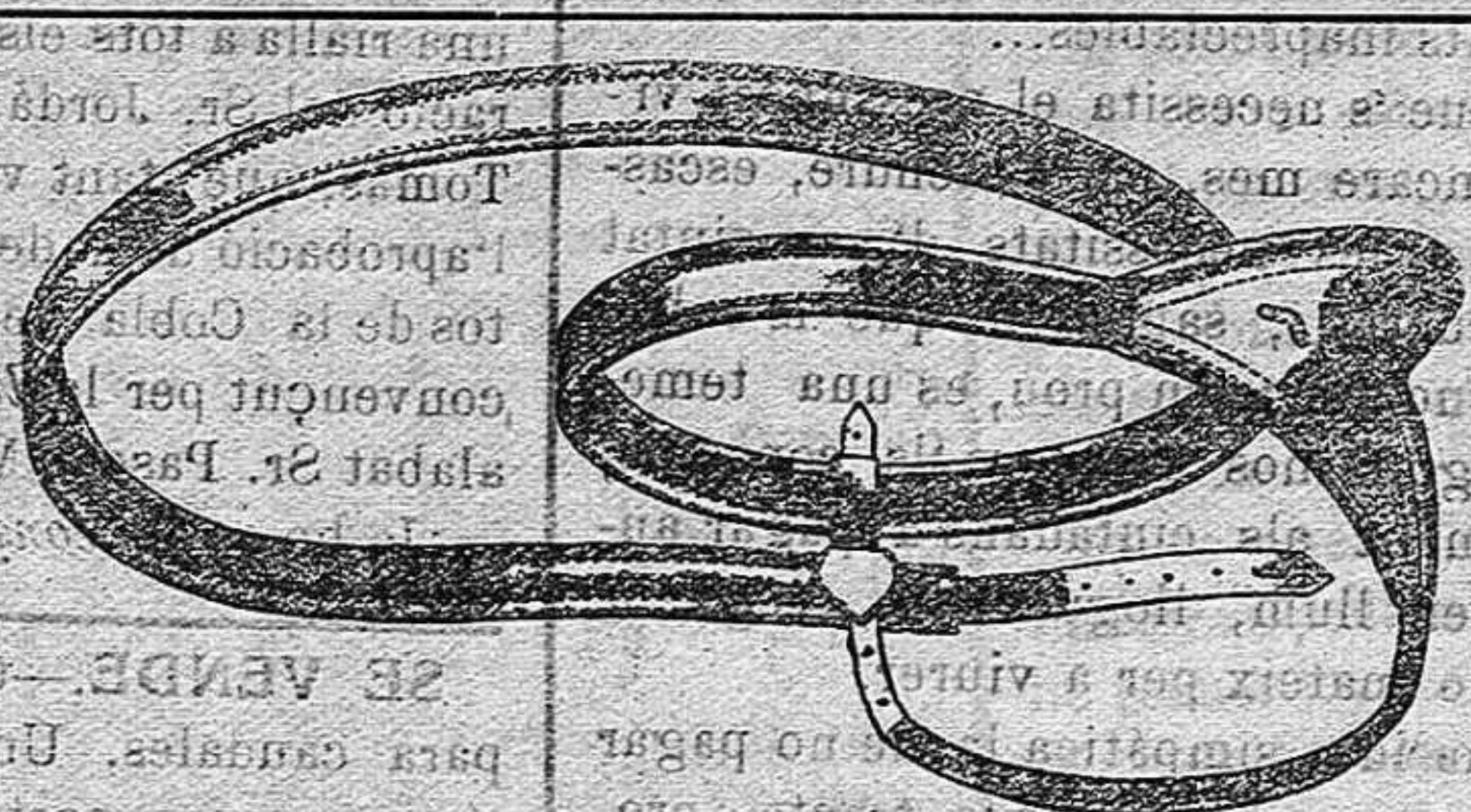
Any VI

Figueres 3 de Juny de 1916.

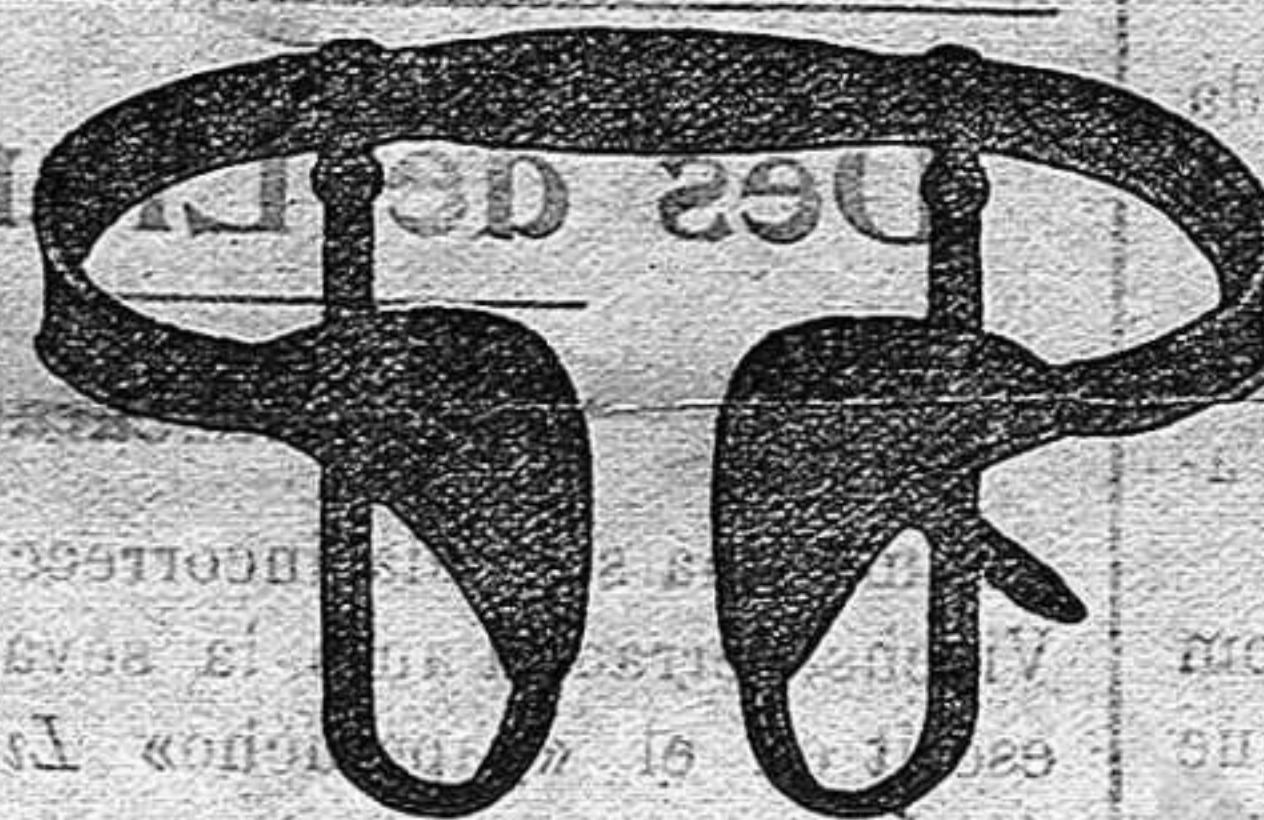
Núm. 275.

MODERNA FARMACIA CUSÍ.-Figueres.

SECCIÓ D'ORTOPEDIA.-BRAGUERS

Braguer senzill per a hernia escrotal voluminosa.

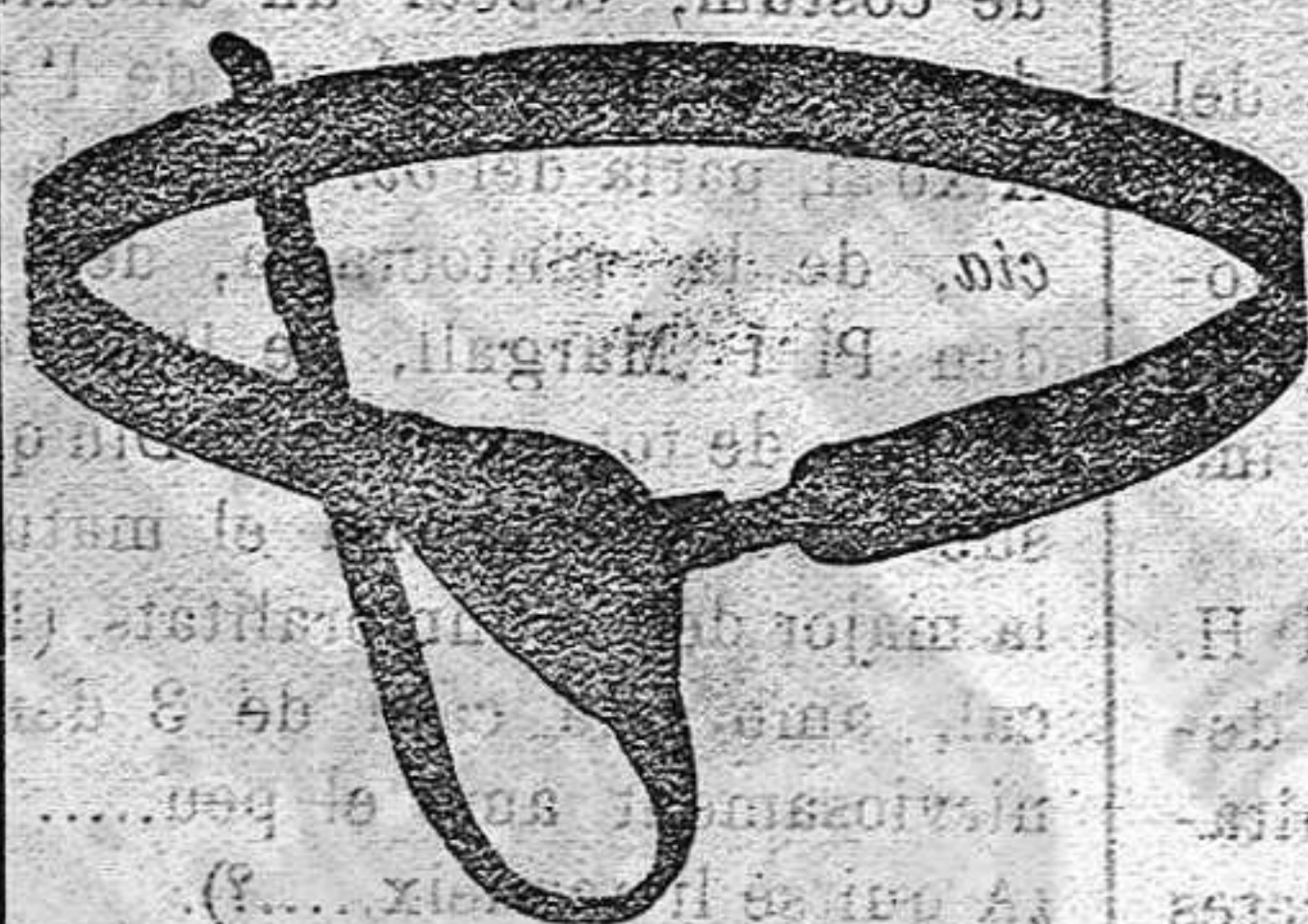
Braguer doble per a hernia escrotal

Braguer umbilical per adulte

Braguer especial de la M. F. C. Model d'acer

Braguer especial de la M. F. C. Model de goma elástica.

Demaneis el catàleg general d' ortopedia, qu' es facilita gratuïtament.

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

La casa que ofereix els articles mes nous i mes bons, a preus mes baratos.

PANYERIA

CORBATERIA

CAMISERIA

GENRES DE PUNT

BISUTERIA

MOCADURIA

VELLUTS

DRILS

SASTRERIA A MIDA

FORRERIA

GUANTS

ELASTICS

LLIGUES

CARTERES

BOQUILLES

PERFUMERIA

BANYADORS

ETC. ETC.

GRAN BAZAR DE ROBA FETA

per a Homes, Joves i Nens

PREU FIXE

Altra vegada el problema català

Tant com la Lliga Regionalista ha actuat de partit marcadament conservador, ja auxiliant al govern de Maura quan els reservistes eren trets dels braços de ses esposes per a anar a les aventures africanes, com en la repressió dels successos d'aquella memorable i en el nostre sentir gloriosa setmana de juliol, com en aquelles altres jornades que la bandera de les quatre barres era posada als peus de la monarquia encarnació del centralisme, com en les conxorxes electorals dels regionalistes amb tota mena de cacics, nosaltres hem cregut que era bo combatre a la Lliga; i en aquest sentit hem treballat lo que hem pogut, convençuts que feiem un bé a la llibertat i a Catalunya.

Avui que la Lliga va a alçar la veu demanant l'oficialitat de la llengua catalana a Catalunya i el dret del nostre poble a tenir un govern propi dintre de l'Estat general espanyol, seguim creient que enfront de la Lliga nosaltres hem de treballar

pel triomf de les aspiracions populars de major llibertat i major justícia social.

Pro farem traïció a la nostra naturalesa de catalans i a les nostres idees de llibertat i federació si tant sols acullem amb silenci aquesta cridoria que ja comensen els quins volen imposar l'uniformitat castellana al nostre poble en nom d'una unitat espanyola que ningú ha tractat de desfer.

En aquest moment que ls representants de la Lliga regionalista aixequen la veu en defensa d'aspiracions que son ben nostres, nosaltres no podem retreure'ns d'aquesta lluita.

Aquells que han sigut els nostres aliats per a combatre el predomini reaccionari dels regionalistes, ara, en la premsa i en l'Assamblea de la Mancomunitat, amb el pretext de continuar la lluita contra la Lliga, han iniciat una campanya en contra de les afirmacions nacionalistes que darrerament han fet els diputats i senadors d'aquest grup.

Es un gran mal per la causa de la

llibertat que hi hagi homes que fins dient-se defensors de les idees de Pi Margall, s'exaltn tan furiosament com ho fan els radicals al sentir parlar del govern propi de Catalunya, de la sobirania del poble català. Que es el federalisme d'en Pi Margall sinó una divisió de la sobirania? Els Estats federats, Catalunya, Valencia, Castella, etc., sobirans en lo que s'propia de la seva vida interior. L'Estat federal, Espanya, sobirà en tot lo que sia general.

Els que califiquen de separatistes les aspiracions del nacionalisme català, fan com els conservadors, com aquella gent d'orde, que diuen que la República es l'anarquia.

EUGENI MONFORT.

Alló dels Consums

Sols la despreocupació d'un cacic com el senyor Cusi, era capaç de fer de la qüestió dels consums una plataforma electoral.

Tant del senyor Cusi como dels seus, el regidor senyor Giralt i de-

més, se sabia que eren enemics de la substitució abans i després del plebiscit, en lo qual, si tot se podia saber, tal volta veuríem que l'influencia de n Cusi va contribuir a que no s'cumplís amb gran be, en el nostre entendre, per la ciutat.

Aquesta nova actuació del cacic i dels seus en pro de la substitució, es de les farses mes grans que s'veuen en política. Demuestra que hi ha atreviment per tot.

La sessió de Junta Municipal celebrada aquesta setmana, ha sigut la demostració, com ja esperavem, d'aquella farça caciquista.

En Lluís Jordà—fill de D. Tomás—es va convencer amb els arguments de n Pascal.

El senyor Giralt, no va concorre a la sessió.

El resultat fou que no s'va acordar aquella substitució fulminant promesa. I els adictes de n Cusi, tot fent veure que volen treure els consums i no tenint-ne gens de ganes, en aquesta qüestió, com deia un d'ells en el café, han quedat «salidos».

♦♦

De tots modes, ara es arribada l'hora de que 'l senyor Cusi, que diu que 's lleva dematí per a fer feina i no està per les *carallades* de discursos, pot treure els consums.

En Pascal, autoritat suprema en la materia, com ho demostra l' haver convensut al Doctor en Dret Sr. Jordá, ha dit que 's segur que 'l Ministre concediria a Figueres les desgravacions de la llei de substitució.

Doncs, apa, senyor Diputat, ara es l'hora de treballar.

Ganga: Se ven una bicicleta casinova en bones condicions. Informes a can Canet.

De les xafarderies escampades alentorn del Concurs de projectes per a el Monument a Monturiol

Els Srs. Narciso Vila Moreno (Mal soldat) i el Papitu Sabater han tingut a be fer com qui contesta el

meu article sobre 'l fallo del Jurat del Concurs de projectes per a el monument a Monturiol.

Lo mes interessant d' abdós respostas, es qu' en cap d' elles se parla ni se prova lo que devia constituir la base de les seves xafarderies o sigui demostrar que jo tingués algun compromís amb en Casanovas i que jo hagués intentat tan sols, coaccionar a cap individu del Jurat. Els seus diguem-ne articles, semblen un manual d' aprendre el francés, sistema Ollendorf: Tiene Vd. el pan.—No señor pero tengo los zapatos del carpintero... Amb les seves respostes per *máfegas*, res han probat i per lo tan quedan com a falsetats, tot lo que hagin volgut dir d' insidios respecte a la meva actuació com a membre del Jurat.

Quedant en peu tot el meu article anterior no me crec amb dret de continuar molestant al públic, remenant tantes miserietes.

Prou, doncs.

J. PUIG PUJADAS.

APRENDIZ. Necesitan uno en la Droguería y Perfumería "EL SIGLO". Ganará enseguida.

troba la conclusió de que s' imposa treure les portes.

El Sr. PUJULA, que ha deixat la presidència al Sr. Ventura, fa historia. Recorda que en el *celebre* pressupost de 1913 se reduien gastos irreduibles i es creaven nous impostos per a veure de fer viable la substitució. Diu al Sr. Moragas que en els anys 1914 i 1915 no s'ha cuidat de compareixer a les reunions de la J. M. per a abogar per la substitució.

Creu que de la substitució ne sortiren greument perjudicats el petit comerç i la petita industria que constitueix l'exe de la vida figuerenca. La Llei de substitució es defectuosa i està pendent de reformes radicals. No han implantat la substitució mes que les ciutats que per llei hi venien obligades. Barcelona no hi ha anat, a pesar de tot. Girona, que hi ha anat, es troba apurada.

Ragoneix que 'ls fielats son una molestia, pro no dificulten el mercat. Analitza les peticions de les societats obreres i diu que no es cert que 'ls consums encareixin les subsistencies, ja que la carn seguiria pagant; el pa i l'oli no paguen; el vi, durant molt de temps, no baixará dels núvols; els sigrons, mongetes, patates, etc. o no paguen res, o paguen quantitats inapreciables...

Diu que 's necessita el pressupost vigent i encare mes, per a atendre, escassament a les necessitats d' una ciutat com Figueres i, sapiguent que 'ls substitutius no donarien prou, es una temeritat engolfarnos a treure 'ls consums, condemnant als ciutadans a pagar augmentes en llum, lloguer etc., deguent gastar lo mateix per a viurer.

Es una idea simpática la de no pagar impostos com el de que 's tracta, pro, malgrat tot, l' impost subsisteix a la major part de les nacions.

Amb una bona autonomia, tal vegada l' Ajuntament trobaria els medis que la Llei no li dona en quantitat suficient.

Acaba manifestant que ha volgut exposar la seva opinió: pro respetará l' acord de la J. M. sigui com sigui.

El Sr. LOPEZ, en l' *harmoniosa* com de costum, espeta un discurs, en que demostra que no sab res de l' assumpte. Aixó sí, parla del obrero, de la *democracia*, de la plutocracia, del programa den Pi i Margall, de l' Abdón Terradas... de tot... de tot. Diu que amb la substitució s' evitaria el matute, qu' es la major de les immoralitats. (El Sr. Pascal, amb una cara de 3 deus, el toca nirviosament amb el peu.... ¡Natural! ¿A qui se li acudeix....?).

El Sr. JORDA diu que va venir al Consistori en condicions especialissimes. (¡Y tant!) Està deslligat de tot compromís. Declara que 'l senyor Pascal l' ha convencut i votarà la substitució.

Rectifiquen tots els oradors varies vegades i, quan ja tothom está cançat, el Sr. SALA presenta una proposició en el sentit de que la Junta acordi que *si 'l Govern concedeix les ventatjes que s' especifiquen en la Llei de substitució tant vegades nomenada, s' implantará aqueixa en 1.er Janer 1917.*

Els de la minoria no la troben prou bé i per boca del Sr. MONEGAL proposen una esmena en el sentit de que ja s'acordi de moment la substitució, pro amb la condició de que s' obtinguin les ventatjes esmentades. En cas negatiu, la J. M. tornaría a resoldre.

Es debateix llarga i pesadament i al fi es vota la proposició SALA qu' es aprobada per majoria.

Els demés extrems, de trámit, s' aproben sense discussió.

Quatre paraules de comentari

Cal remarcar, primerament, la escassetat de públic i la fredor amb que s' escoltá la *contra* que, sols per fórmules feren els capitosos de la substitució. Tothom se va convencer de que s' estimaven mes perdre.

¡Quin romanço! Han passat un altre glop i tenen encare plataforma...

El Sr. Monegal es l'home dels sacrificis. Com en el «Menestral» temps enrera, en que, dos dies després d' haver anunciat que s' anava a donar de baixa, l' *amor a la Societat* el feu sortir del mutisme que tant el plavia, també, malgrat no sentir gust en parlar en l' Ajuntament, que tant malament l' havia tractat, feu un esforç i abogá per que 's treguin els consums, tot defençant una proposició amb tendencia a no treure-la.

Mireu que 'l senyor Monegal, que, de anys enrera, estava esperant un avis per a compareixer a votar la *no substitució*, fer el sacrifici de convertirse en *leader* d' aquella reforma...

¡Per xó, no s' volia morir aquella vella!

La nota culminant, la que feu apuntar una riulla a tots els llavis, fou la declaració del Sr. Jordá, el fill d' aquell don Tomás, que tant va fer per a destorbar l' aprobació dels desgraciats pressupostos de la Cobla den Pallofa, d' haver-se convençut per la *diplectica* del mai pro alabat Sr. Pascal Muntaner.

¡Ja ho es de *conyon* el Sr. Jordá!

SE VENDE.—Gran arca de hierro para caudales. Un juego vidrieras artisticas para portal grande. —Razón, casa Canet.

Des de Llansá

Desenmascarant encara

Amb una sobrada incorrecció avala en Vicens Serradell amb la seva firma, un escrit en el «papelucho» *Libertad* de dia 14 del corrent, que per la mala intenció amb qu' esta redactat, mereix una repulsió moderada, resistint, per d' prompte, a la temptació de lo molt qu' podriem dirne; empró havem de tenir en compte que no es just abusar massa de home feble.

En el referit escrit preté desvirtuar les veritats que deia d' en Ferrer el pseudònim X, sobre accions malévoles i atenciones a n' el dret individual, perpetrades per aquest senyor tot anant al requeriment de vots per en Cusi en el dia de las eleccions ultimament passades.

L' autor del present escrit també l' d' aquell pseudònim, i ja deslliurats els camps, emplasso a n' en Serradell a qu' justifiqui o desmenteixi els procediments que amb el meu anterior article feia responsable a n' el senyor Ferrer.

Amb tot lo dit per mi, surt en Serradell en defensa d' en Ferrer i esquitament, no diu mes qu' en Ferrer es am seu dins del terreno particular i comicial. Un concepte aixís tant buid i irquíctic per sorti a la defensa de qu' enclouen una gravetat i una importancia extraordinaries per a persona terminada, no es més que fer el ridícul disposarse a un comentari irónico o pítós, qu' inclina a creure si per damunt de tot está la satisfacció a n' el seus interessos particulars.

Fugint d' estudi, passa a fer tot guit unes asseveracions contra el Cent Federal que tot i puntualitzarles, no res; es dir, menteix descaradament donar un caràcter molt distint a

INFORMACIÓ MUNICIPAL

La «Minoría» fa una oposició simulada a la continuació dels consums. El Sr. Giralt, el mes caracteritzat «cusinista», no assisteix a la sessió. La «oratoria» del Sr. Pascal fa tornar «anticonsumer rabios» al heréu Jordá. El Sr. Monegal fa

Sessió de la Junta Municipal del dia 27 de Maig de 1916.

Era la reunió en que havia de decidir-se, una vegada mes, el plet de la substitució dels consums. La J. M. havia de determinar si 'l pressupost per a 1917 s' havia de fer amb o sense consums.

A pesar d' una fulla, que s' havia circulat, en la que, alhora que s' pretenia *espantar* a regidors i vocals associats, se cridava al ¡Poble! per a que, després de curullar la casa de la Ciutat, omplís la Plaça, per a demostrar que vol la substitució, foren en escás nombre els ciutadans que acudiren a presenciar la discussió. I no tots, ni molt menys, eren de la *supremacia*, que deia aquell, Mes tart, a l'hora de pendre café, alguns desvagats de tota llureia hi feren cap per a satisfer un lleüger llevat de curiositat: pro el ¡Poble! no hi acudí.

Es veu que ja n' te 'ls dallonses plens de ximplés, que se 'l trifin!

Presideix el Sr. Pujulá.

Assisteixen els regidors, senyors: Canadell, Pichot, Gratacós, Bonaterra, Burgas, Vidal, Ventura, Cusi, Vilanova, Sala, Teixidor (J.), Jordá, Moragas, López, Pascal i Teixidor (E), i el vocals senyors: Monegal, Piguillém, Cristau, Bosch, Giralt, Ubanell, Compte, Trilla, Anadalmay, Sala i Pagés.

S'aprova, sense discussió, un extrém que fa referencia al contracte de l' enllumenat, i tot seguit s'entra a debatre si es o no convenient la substitució dels consums.

La sessió durá fins a un quart d' onze: la discussió fou pesada, monòtona. Ens

limitarem, per a no aburrir als llegidors, a donar compte de lo mes essencial.

Se llegiren unes comunicacions del «Centre Federalista Ampurdanés», de «La Union» (societat de paletes i manobres) i de «La Franquesa» (associació de blanquers), abogant per a que s' implantí la substitució.

El Sr. PICHOT, president de la C. d' H. llegí un estudi de la qüestió. D' ell dedueix que, inflant els ingresos, resultaria un déficit mínim de 56.000 pessetes que s' hauria d' obtenir per repartiment. I amb les dificultats que, per a l' esmentat repartiment, posen Rs. Os. aclaratories de la llei de substitució, no se n' surtiria. Proposa que s' acordi seguir sostenint els consums.

El Sr. PASCAL recorda el pressupost fet per a 1913, per la Comissió extra-Consistorial, amb un superavit de 40.000 pessetes. Canta les ventatjes de la substitució i diu que si aquesta no s' implanta, no vindrán pas les ventatjes (carai, carai!). Parla, de 215000 pessetes que s' perdrán. No apreta l' argumentació, pro fa mitin... Diu que, tenint aprobats per l' Ajuntament i J. M. uns pressupostos a base de substitució, no será difícil que s' conseguixin les ventatjes o compensacions, anulades per la Llei de Pressupostos de 1915. Compten amb l' ajuda del diputat Cusi i del senador Vallés i Pujals.

El Sr. MORAGAS diu que tothom es plany de que no s' implantés a temps la substitució amb lo que no ns haguera agafat la Llei de Pressupostos del 15. Califica de petita esperanca la gestió a que s' ha referit el Sr. Pascal. Analitza algunes xifres apuntades per el Sr. Pichot i

IODENOL MARTIN

Perfecte substitut de l' oli de fetje de bacallá.—Reconstituent gust agradable i excel·lents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

qu' en realitat tenen els fets amb qu' ell funda les seves censures.

Comensa a fer reluïr l'acte amb qu'es va declarar el boi-cot a n' en Masdeu, mestre d' obres; i amb molta mala fé, diu que varem fer ho tan sols perquè havia sortit regidor. Mentida; ja sab ell prou bé qu' ho ferem perquè dit senyor després del treball a un correligionari nostre per el fet de no votar la candidatura per ell recomanada, i que aleshores ho fèrem públic amb sepulcral silenci, dels altres.

En segon lloc, diu qu' els pescadors del bou d' aquest Port, al s' endemà de las eleccions, no donaven el peix petit que agafen, amb dita pesca, a n' aquells nens qu' els seus pares havien votat per en Cusi. An' ell podríem dirli que no volia despatxar sofre a n' els qu' havien votat a n' en Salvatella.

Empró que te que veure tot aixó amb l' atropell al dret o el respecte al mateix? Y per últim: diu que passades les eleccions varem acordar no servir café a qui havia votat a n' en Cusi.

No es pas aixís acordat tant imbecilment com dit está.

Varem acordar no donar cabuda a n' el nostre local, a tots aquells que com a radicals tenien escrúpols de consciència votant a n' en Salvatella; i com a republicans radicals votaven a n' el cacic Sr. Cusi; i com a obrers desheredats votaven a n' el famós banquer Cusi.

No mes per els d' aquesta calitat ha de prevaldre l' acord; tant sols per evitar qu' el llot pestilent no vingui a corrompre las entranyes del nostre Centre, sanejat des de una escissió obligada, que apaigava per a sempre la rémora del despit i del escepticisme.

Per els qu' honradament han sigut sempre enfront nostre, seguim com sempre, tan hospitalaris com avans; i prego d' en Serradell citi un sol cas que darrera l' acord prés, s' hagi requerit a ningú l' immediata sortida del nostre Centre.

An' ell i algún altre com ell, pot ser sí li succeiria; doncs el bon nom del nostre Centre i la simpatia amb que l' opinió pública veu els nostres actes, escupen als agents qu' es presten a fer el joc a un monàrquic i també s' presten, en vigílies d' eleccions, a oferir sofre amb ventatjes inmillorables, per a després de passades, fixa un 5 per 100 a n' el capital invertit.

Tan bon punt va saberse la nova de que alguns negociants d' aquesta s' proposaven pendre part directe en la lluita electoral, gent que mai han donat proba d' activitat i sacrifici en el servei de quelcom que signifiqui llibertat i progrés. Va recordar-me tot seguit una conversa sostinguda entre en Serradell i un servidor poc abans d' arribades las eleccions, en la que m' deia que feia temps estava retret de la política i que segons ell, aquesta era elástica i en la que l' home deu adaptar-se tirant i afliuixant; empró sempre responnent a les conveniencies particulars i propies.

Aquestas especulacions de bon viure no s' troben a n' els que l' diu qu' han tingut fin are la roda del poder a la mà.

Lo qu' han tingut i tenen, es la simpatia i l' aplauso mes encomiastic a n' els seus mereixements, respecte i tolerancia; i aquesta l' abonen las circunstancias amb que iniciáren una campanya els mateixos elements refractaris a las innovacions del temps; en la qual calumniaven de malversadors de fondos municipals an els nostres regidors, símbols de l' honradesa més reconeguda.

Guiats per l' esprit de tolerancia, els invitarem a un mitin de controversia com fan els que poden respondre, a la claror, del seus actes perquè la opinió pública ens jutjés a tots; que de no esser tolerants, hagneren purgat la seva irreflexió amb exclamacions i gemecs.

Si se ns obliga, citarem altres fets. Per lo que respecta a mi, no haig de

pregar, com en Serradell fé, de que no se m' contesti; molt al contrari, políticament la meua historia es molt curta i no he fet mes fins avui que ocupar el lloc que el deber sempre m' ha senyalat; i particularment he viscut sempre honradament del meu treball, sense ni tant sols dedicarme en cap negoci en el qual me pugui haver permés l' atreviment d' enganyar mai a ningú.

JAUME PURCILLAS.

Llançá, 22-5-916

SE VENEN, les cases núm. 5 de la Pujada al Garrigal i núm. 6 de la Plaça del Canigó.—Informes a can Canet.

El protestantismo en el Ampurdán

Dice el nmo de la «Misión Evangelista», que años ha, vegeta en esta, en confortable palacio rodeado de jardines, que como nada le ligó nadie le puede tapar la boca.

Si así fuese, como habria dado motivo a los redactores de esta publicación a que le recordáran que aquellas servilletas que dicen: «come y calla» no habían sido tejidas para ellos?

Si nadie puede taparles la boca, a los Sres. de la «Misión Evangelista», como no admitieron la controversia pública que con luz y taquígrafos los de EMPORDÀ FEDERAL les brindaran para sostener cuanto en el periódico habían estampado?

Claro que los redactores de EMPORDÀ FEDERAL pedían una garantía, y si mal no recuerdo, era la de que se les facilitara unos prospectos, ¿clandestinos? y la presencia en el acto de personalidades inglesas que habrían dado fé del alcance y desarrollo de las propagandas evangelistas en este Ampurdán.

Era esto pedir mucho? Que interés habia de tener la «Misión Evangelista» en recatar las publicaciones de propaganda que edita?

Que inconveniente podia haber por parte de la «Misión» en que por ejemplo concurriese al acto, General Battersby o George Lewis, o en representación de estos Sir Artur Hardinge, Embajador de Inglaterra en Madrid?

Creo que, por parte de la «Misión» habia de ser motivo de una satisfacción muy grande el poder patentar ante las mas altas representaciones inglesas los ímprobos trabajos y sus resultados en la conversión de ciudadanos que no todos habrán sido tan volubles y desagradecidos como aquel Estebanet que después de predicar textos bíblicos a guisa de atracción, abandonaba la buena nueva predicada por Lutero ante la dádiva de un traje nuevo y unas pesetas que le proporcionaron piadosos señores católicos.

Y, si esta clase de informaciones manteniéndose en el ciclo del respeto a la verdad, llegan a producir beneficios y mejoras como dice muy bien el Sr. López, como no abrir las puertas y archivos de la «Misión» al pueblo y que en ellos penetre la luz para que los luteranos ingleses se convengan de que sus dineros se administran en provecho del pueblo (o secta) con justicia y equidad? Así lo consignábamos en la última edición con estas mismas palabras del mismo Sr. López.

Por que, pues, rehuir las consecuencias de una frase ya tan célebre como la de «luz y taquígrafos» que era en síntesis la propuesta de los redactores de este semanario? Según leo en los extractos de las sesiones Municipales, publicados en diversos periódicos, el Sr. Lopez pide luz, mucha luz...

Conformes; luz, mucha luz. Nadie nos liga ni nadie nos tapa la boca.

En las primeras líneas hemos escrito,

«clandestino» aparte, ya que procuraremos contesta.

—A los que han tenido la bondad de hacerme indicaciones con muestras de aprobación, gracias.

—J. L. Agradezco ofrecimiento traducciones.

M. E.

ORQUESTA la UNIÓN ARTÍSTICA de esta Ciudad, bajo la dirección del maestro D. Agustín Cervera. Para contratas al mismo director, calle Pep, 19 y a Jaime Romans, calle de la Rutlla.—Figueras.

Exposició interessant

Avui quedarán exposades en els aparadors dels Grans Magatzems Puig París algunes obres pictòriques del jove aficionat d' aquesta ciutat Sr. Pagés. En parlarem com se mereixen en el proper nombre.

AUTOMOVILS. Venta, lloguer i reparacions. Exposició: Relojeria Suissa, Rambla 8. GARATGE SOLER, Plaça Pi i Margall, Stock Michelin.

«El número de risa»

En Figó Rusinol en «El Poble Gris» ens demostra que a cada poble n' hi ha un...

En Rusinol te rahó. Créguin que fins pot assolir-se l' carrec de regidor comptant en el Consistori amb un Luisitu...

Si les energies d' aquest jove se concentréssin, podria obtenir-se un perfecte 10. H. P. que adaptat a les màquines de la fàbrica del «zapatero ilustrado», l' ezercit francés tindria resolt del tot, el problema de la sola clavatejada.

Hi ha que conèixerel; en Luisitu es l' home mes divertit de la terra. En Tonny Gris, al seu costat, resulta una miniatura.

Ell parla de tot, sens-e sapiguer de res, i per aixó s' enreda en assumptes de números i factures que l' porten de ple an el més gros dels ridiculs. Ell cita disposicions i textos qu' altres amb ganes de divertir-se li apunten; i la gent de barrila vinga riurer...

Hi ha gent qu' ha nascut per a aixó; per a fer riurer i per a dir: «señor Presidente, que yo no estoy conforme con el fallo del Jurado del monumento a Monturiol». Y doncs que fan els senyors del Jurat, qui no s' hi féia consultar avans an aquesta enciclopedia del saber, en todas sus manifestaciones?

CALSAT.—La casa que el ven mes barato. MARTÍ CANADELL, Perelada, 30

Com se tracta an els zinos.

—En Monegal. I doncs, Paco, amb aixó de la substitució, hem perdut... eh?

—En Paco—Vaja home; calli, no véu que vósté ha guanyat... muts, home, muts...

SE ARRENDA amb bones condicions l' establiment de menjar i veurer del Pont del Príncep a tocar la carretera de Corsá Informes a la mateixa casa.

PERE SUTRÀ Y BOSCH. Pintor. Ha traslladat el seu domicili al carrer de Cervantes, n.º 23.

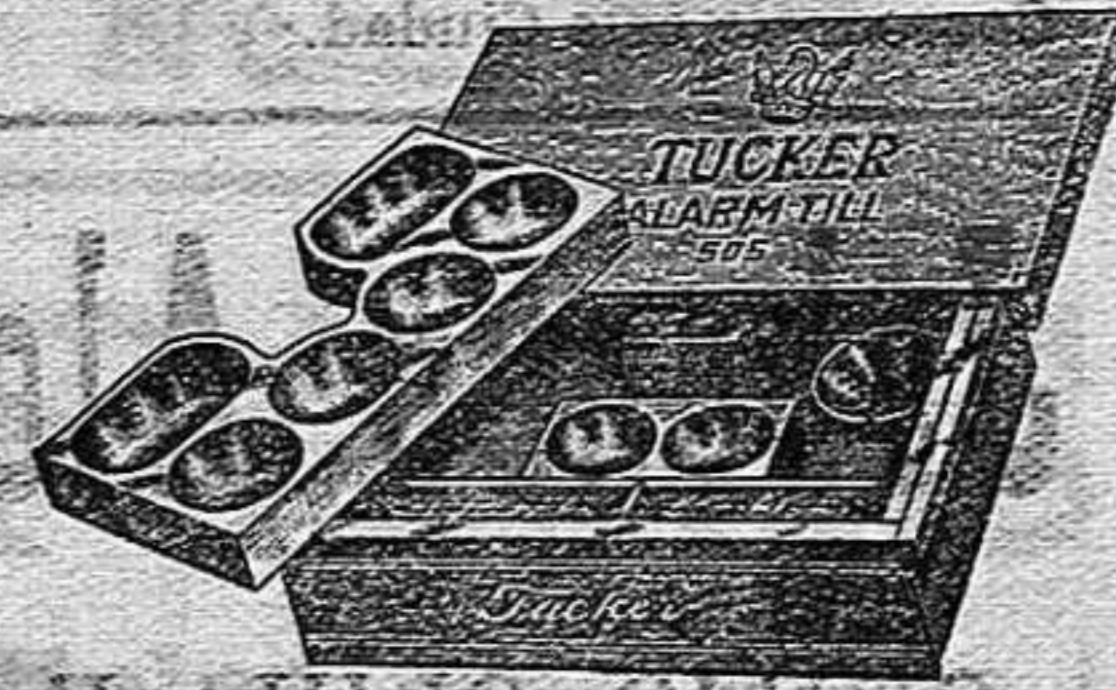
tan. Nosalt.

enteném qu' e nar als germans u rrer ont s' ha vist la dit pels barbres de la Kultur, es gosadía dedicar-se al robo casa allí ont se reb hospitalitat.

Tónico Capilar ELFA.

Regenerador y conservador del cabello. De venta en Peluquerías, Perfumerías y Droguerías.

Galaxios Automatics amb timbre d'alarma

FRANCISCO BATET
PLAÇA DEL COMERÇ, 6

Mercat del dia 1 de Juny.

Blat.	Hectólitre	28'13 a 27'50
Ordi.	»	15'00 a 00'00
Civada.	»	14'69 a 13'13
Moresc.	»	27'50 a 26'25
Panis.	»	25'00 a 00'00
Mongetes.	»	50'00 a 45'00
Mongets.	»	43'75 a 41'25
Faves.	»	23'75 a 22'50
Vesses.	»	21'25 a 00'00
Sigróns.	»	45'00 a 41'25
Patates.	qq. métric	21'64 a 19'24
Oli.	Hectólitre	110'89 a 106'86
Xais de un any.	»	20'00 a 16'00
Oques una.	»	7'00 a 5'00
Conills parell.	»	4'00 a 3'00
Aneqs.	»	7'00 a 5'00
Gallines.	»	9'00 a 7'00
Pollastres.	»	5'50 a 3'50
Ous, dotzena.	»	1'20 a 0'00
» compte de 30 dotzenes.	»	37'50 a 37'00

Casa i jardí per a arrendar, amb electricitat i aigua de propietat, carrer Sol Isern, n.º 1. Informes a can Canet.

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES del 28 Maig al 3 Juny de 1916.

NAIXEMENTS

- 1.ª—Matilde Sans Oriol.
- 2.ª—Narcisa Font Quintana.
- 2.ª—Dolors Suñer Marcó.

MATRIMONIS

- 1.ª—Julio del Moral Badenes, amb Cristina Verdaguer Sors, solters.

MORTS

- 30.—Fernando Costa Bós, 7 a.
- 30.—Remigia Florensa Pursiola, 49 a., c.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

